

"ሰይጣን ሲያርም ባህታዊ ያስንቃል"

(ከህያዊ ቃል)

"ጊዜ የምንማርበት ት/ቤት ፤የምንነድበትም እሳት ነው።"

(ዴልግር ሸዋርትዝ)

ተማርንበትም ነድድንበትም "ጊዜ ዳኛው" በህልፈቱ "የማያልፍ ስም" እየሰጠን እንደዘበት ይነጉዳል ። ይኸው ፤ ከረጅሙ የሀገራችን ዕድሜ አንጻር ሲለኩ ኢምንት የሚመስሉ ሁለት አሰርት ዓመታት ከዐይኖቻችን ሥር ተፈተለኩ ። እነዚህ ዓመታት በኢትዮጵያ ሕልውናና በሕዝቧ ሕይወት ላይ የራሳቸውን አሻራ አስቀርተው ያለፉ ምስቅልቅልና ውጥንቅጥ የበዛባቸው ሁኔታዎችን አስመዝግበው አልፈዋል ። ከነዚህ ውስጥ መኻንነቱ በሕዝብ ዘንድ በሚታመንበት ወርሀ ግንቦት የተከሰተውና የሀገራችንን ግዛታዊ ክልል ሳይቀር ያኮሰመነው "ለውጥ" ዐቢዩን ቦታ ይወስዳል ።

ከሃያ ዓመታት ጥቂት ዘለቅ በሚለው በዚህ የዘመን ማዕቀፍ ውስጥ በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ በዐረመኔአዊ ጭካኔው ሲጠቀስ የሚኖር አንድ ግፊኛ ወታደራዊ አገዛዝ በአፍጣሚ ሊደፋ በቅቷል ። ያ ወቅት ግን ሁኔታውን በአጸደ ሕይወት ቆመው ለመመልከት ባልታደሉቱ አያሌ አንጡራ የሕዝብ ልጆች መስዋዕት ለዕድሜያችን የሙብቃቱን ያህል በትግላቸው የተመኙለትን "የድል ፍሬ" ለማዘል ሳይታደል ቀረ ። ይሁንና ፍጅትንና ስዩልን የዘመነ ስልጣኑ መለዩ አድርጎ አስራ ሰባት ዓመታት የከረመው "ልበ ደንጊያ" ኮሎኔል በትውልድ ደም በጨቀዬ ዜና ሕይወቱ ላይ "ማፈርያና ወራዳ" ምግባርን ደርቦ በማሸረጥ ከሀገሩ ምድር ፈረጠጠ ። ይህ እውነታ ከእንግዲሁ (አሳፈረም አሳሳፈረ) የታሪካችን አንድ ገጽታ ሆኖ ሰፍሯል ። መንግስቱና ጨካኝ ሎሌዎቹ በዐምሮት ተቃጥለው ፍግም ይሏታል እንጂ ከንግዲህ ወድያ ዐረመኔው አምባገነን ዳግም ላይመለስ ከፖለቲካው መድረክ ተሸቀንጥሯል። በርሱ ፈንታ የርሱ ውጤት የሆነ፤ የርሱው ቢጤ ቀኑን ጠባቂ ፤ ሌላ የቀን ጅብ ከስልጣኑ ወንበር ላይ ተፈናጥጧል ። ሀገራችንና ሕዝቧ በዕውን የደረሳቸው ዕጣ ከክፉ ቅዠት የሚመደብና በአያድርስ የሚያስደነበር ክስተት ነው ።

ያ ሰውዬ ፤ የያዘውን ይዘ-ያሻውንም አስጭኖ ፤ ዘረኛ አሳዳጆቹን መመከት ይቅር ፤ ለማስመሰል ያህል እንኳ "እንገፍ እንገፍ" ሳይል ነበር የተፈተለከው ። በፍርሐት ረጥቦ ዝምባብዌ ላይ ሲከትም ምትክ አሳዳጆቹ ይቅርና አዲስ አበባን ሊይዙ ገና ወደ ሰሜን ሸዋ ዘልቀው መተኮስ አልጀመሩም ።የተፈጥሮ ፍርሀቱን በጭካኔው ለምድ ስር ደብቆ የከረመው ይህ ቡከን ኮሎኔል "የጦር ሀይሎች ጠቅላይ አዛዥ" የተሰኘውን ታላቅ ወታደራዊ ማዕረግ በመናኛ ሰውነቱ ላይ ደራርቦ የተሸከመ "ጄኔራልም" ነበር ። ይህም ብቻ አይደለ ፤ ለነውሩ ማባሪያ የሌለው ይህ ሰው ፤ በወቅቱ ሰሜናዊቷን ኢትዮጵያዊ ግዛት ከግንጠላ ለማዳን በመደረግ ላይ በነበረው ፍልሚያ ገንጣዮቹን ሀይሎች ገትረው የያዙለትን ከፍተኛ ወታደራዊ መኮንኖች በ "ሀገር ከህደት" ከስሶ ከሚመሩት ጦር ፊት

አቁሟል ። ያም ብቻ አይደለ ፤ ራሱ የጫነላቸውን ማዕረግ ከትከሻቸው ላይ በመቀስ እየቀነጠሰና "....ቁጣቸውን በሳንጃ እየወጋ ..." አዋርዷቸዋል ። አስረሽኗቸዋልም ። ዛሬ ዛሬ ኢትዮጵያ ለተጠቀሰችበት የወርደት ጎርፍ የመጀመሪያ ረድፍ ተጠያቂነቱ ከራሱ ሊወርድ ከቶ አይችልም ።

ለዚህ ምክንያቱ በወቅቱ በደም ፍላጎት የወሰደው "አብዮታዊ ርምጃ" እኒያ በወጊያ ልምድ የበለጸጉ የጦር መኮንኖች ዘረኞቹን ተዋጊዎች ጎትተው ያቆዩበትን ክትር በመንደልና በመደርመስ ሀገር የምትጠቃበትን በር ከፍቶ ያሳደረ በመሆኑ ነው ። ይህ ብቻውን ኩብላዩን "ጄኔራል" በሀገር ክህደት ወንጀል ከጦር ፍርድ ቤት ሊጎትረው የሚችል ወንጀል ለመሆን በበቃ ነበር ።

"የጉድ አገር ጎንፎ እያደር ይፋጃል" እንዲሉ ሆነና ፤ ይህ ከታሪክ ማማና ሰገነት ላይ በነውረኛ ምግባሩ የተከሰከሰ ዉዳቂ ዳግም በህይወት ላይ አስፈሪ ጥላውን ሊያጠላ "በታሪክ ዘጋቢነት" ብቅ ማለቱ ሰሞነኛው መነጋገርያችን ሊሆን በቅቷል ። የአንድ ሚሊዮን ዶላር ክፍያ ለማግኘት ገበያ ሲያፍላልግ መቆየቱም ተዘግቧል ። ጥረቱ ይስመር ወይ አይስመር አይታወቅም ። አሳታሚ አግኝቶ "ደራሲ" የመባሉ ጉዳይ ግን አገር ያወቀው ጸሀይ የሞቀው እዉነት ሆኖ ከርሟል ። ...ኩብላዩ የጦር ወንጀለኛ በአንፋሽ አጎንባሾቹ ዘንድ..."ደራሲ መንግስቱ ኃይለማርያም ፡ የኢሰፓ ሊ/መ ፤ የሸንጎው ሰባሳቢና የጦር ሀይሎች ጠቅላይ አዛዥ ..." እየተባለ መጠራት ጀምሯል ። ሰዉዬዉ ስሙን ለማተለቅ ሲደረድራቸው ከነበረው የስያሜ ጋጋታዎች አንጻር አዲሱ መጠሪያዉ አይከብደዉ ይሆናል ። ነገር ግን "ሹመት ያዳብር" በሚል ማዳነቂያ ይህን የሰዉ ጭራቅ ማሞገሱ ሌላዉ ቢቀር በታሪካችን ሂደት አንድ ወቅት ላይ የኢትዮጵያንና የሕዝቧን መጻዒ ዕድል የተቃና ለማድረግ በመንቀሳቀሳቸዉ ሰለባዉ ላደረጋቸዉ ፤ በጎዶሎ አካል እስከዛሬ ለከረሙት ፤ ወይም ከጅምላ መቃብር ኖራ በለወሷቸዉ ሰማዕት ጀግኖቻችን ማፌዝ ይሆናል።

ወንጀለኛዉ ኮሎኔል ይቅርና በታሪክ ዘጋቢ-ደራሲነት መሞካሸት በተደላደለ ኑሮና በሙሉ አካል ከህግ ተሰዉሮ መሰንበቱ በራሱ ትልቁ የታሪካችን አንድ ስህተት ነዉ ። የአቅማችን ዉስንነትም ዉጤት ነዉ ። እንጂ በሩሞንዳ ዕልቂት በንክኪ የተጠረጠሩ ጥቃቅኖቹ ሹመኞችና የኮትዲቯሩ ላዉረንት ግባግቦ የትና እንደምን እንደሚገኙ የሚታወቅ ጉዳይ ነዉ ። ግፈኞች በሕጋዊ አሰራር የእጃቸዉን እንዲያገኙ መደረጋቸዉ በምንም ዓይነት መልኩ ከበቀል የሚቆጠር ጉዳይ አይደለም ።

ሁለተኛዉ የዓለም ጦርነት ከተጠናቀቀ ስድሳ ስድስት ዓመታት ተቆጥረዋል ። በደቡብ አሜሪካ አገሮች ተደብቀዉ የነበሩ የናዚ ወንጀለኞች እንደምን እስከዛሬ እንደሚታደኑ ልብ ልንል ይገባል ። በጊዜ ብዛት በርጅና መሞታቸዉ ከታወቀ በኋላ እንኳ መቃብራቸዉ ተፈንቅሎ አጽሙ በርግጥ የተፈላጊዎቹ ወንጀለኞች መሆን አለመሆኑ ከተረጋገጠ በኋላ ነዉ የምርመራ መዝገባቸዉ የሚዘጋዉ ። አቅማችን የሞሳድን ያህል ባለመደርጀቱ እንዘን እንጂ ከሔይንሪክ ሂምለርና ከሔንሪክ ሙለር የማይተናነሱ የራሳችን ሰዉ በላዎች ሞልተዉናል ። አሁን ማን ይሙት የ"ማዴቦ ገዳዮች ቡድን" ከጄስታፖ ይተንሳልን? በየደረሱበት የመግደል ፈቃድ የነበራቸዉ አሊ ሙሳን የመሳሰሉ አረመኔዎችስ የመተሯቸዉና ግፍን ለመፈጸም በነበራቸዉ ጥድፍ ሳቢያ ከነኑሳቸዉ አፈር ያለበሷቸዉ ኢትዮጵያዉያን ብዛታቸዉ ይታወቃልን ?...ለመሆኑ የግፈኞችን ጉዳይ ጠቅልለን ለበቀል አምላክ መተዉ ይኖርብናልን ?...ወይስ ከየጫነቃዎቻቸዉ የሚጎተተዉ የግፍ ዛዝላ እያንዳዳቸዉን ሐይቅ ዉስጥ አስጥሞ እንደ ጌታቸዉ ሸበሺ እስኪገድላቸዉ እንጠብቅ ?

ለመጭዎቹ ዘመናት ታሪካችን የምናስብ ከሆነ የሀላፊዎቹን ዘመናት ግፈኞች እያንጠለጠለ የሰከነ ፍትሕን ከሚያነጥር ሕግ ፊት የሚያቀርብ ተቋም ሊኖረን ይገባል ። እንጂም ደራሲ ተብዬውን ወንጀለኛ ቀድመውትም ሆነ ተከትለውት ከሀገር የኮበለሉ አባሪ ተባባሪዎቹ ዬት ዬት እንደሚኖሩ ይታወቃል ፤ ሀገር ቤት ቀርተው ወያኔን የሚካድሙትንም እንደዚያው ። ዐይን አውጣዎቹም የአባት ስም በለውጡ ብቻ የተዘነጉ መስፈጥሻዎች በአዲሶቹ "ስልጡን" የፖለቲካ ድርጅቶች ዉስጥ የስራ አስፈጻሚ ወንበር ይዘው በዉስጠ ወይራ "ማዴቦ አባታችን ለዘላለም ይኑር" እያሉን ነው ። ይህን ያስተዋለ ስለመጭው ዘመን ስጋት ቢገባዉ ይፈረድበታልን ?...ግፍስ ምን ያህል ቢቀል ነው የሰው ነፍስ-ስጋ በጥሬው ከሙብላት ያልተመለሱ ወንጀለኞች ጉዳይ ሲነሳ የፍትህ ጥያቄአችን በደል የሚሆነው?

በኮሎኔል መንግስቱና "ትግላቸው" ሕትመትና ስርጭት ከንዉን ዉስጥ ብዙዎች ተንቦጫርቀውበታል ። ሰው እንደየአድራጊ ይሰለፋልና ዛሬም ጥቂቶች በመንቦራጨቁ ገፍተውበታል ። በኔ ዕይታ ከመስመር ወጣ ብሎ ያለዕድሩ ገብቶ (ምናልባትም በየዋህነት) የሚታየው ትንሹ ኤልያስ ብቻ ነው ፤ አሳታሚው ። "በሬ ሆይ ...በሬ ሆይ" ብለው ሊተርቱበት የሚቃጣቸው ቢኖሩ የዘመኑ የወረት ስልት ያልገባቸው መሆን ይኖርባቸዋል ።

በአለንበት የንግድና የቢዝነስ ጥድፍያ ዘመን አንድን ነጋዴ በደም ንግድ ለመክበር ከሚደረግ ሩጫ ሊያቅበው የሚችል ሁኔታ መግቻ ቢኖር በግሉ ያለው ሞራላዊ አቋም ብቻ ነው ። በዚህ ዘመን ፤ በዚህ ዓለም ገንዘብ እስካስታቀፈ ድረስ በግልጽም ሆነ በድብቅ የማይሸጥ የማይቸበቸብ ነገር ያለ አይመስልም ። አደንዛዥ ዕጽ ፤ የጦር መሳርያዎች ፤ የሰው አካል ብልቶች ፤ ... ወዘተ ተሸቅጠው ሆጭ ካለ የገንዘብ ቁልል አናት ላይ በአንድ አፍታ ሲያስቀምጡ ይታያል ። በዚህ መሰሉ ህብረተሰብ ዉስጥ ራሱን ላገኘ አንድ ስደተኛ ትርፍ አላሚ ደግሞ ፤ በታሪክ ስም ከተጠረዘ "የደም መጽሐፍ" ትርፍን ማጋበስ በአዲሱ አማርኛ -"አሸወይና" ፤ ወይም ወደ ከበርቴነቱ አምባ ቀላሉ ማሳለጫ ስራ መስሎ ሊታይ መቻሉ አያጠራጥርም ።

"የደም አልማዝ" ፤ " የደም ገንዘብ"ወዘተ የተሰኙትን ወንጀል ነክ ሐረጎች እስከነመኖራቸው እንኳ የማገናዘቡ ጉዳይ ደግሞ ትርፍን ከማለም ርቆ የሚያስኬድ የአዕምሮ ባለቤትነትን የግድ ይላል ። ከሰዎች ቆዳ በዕውቅ የሚሰፋ ጫማ አትራፊ ሆኖ ቢገኝና ዳጎስ ያለ ገንዘብ ወደ ካዝና ሊያስገባ እስከቻለ ለአንዳንዱ ነጋዴ ሞራላዊ ዕዳው ከገብስ ቀልሎ ቢታይ ምን ይባላል?... ፍርድ እንደራስ ነው ። ቀድሞ ነገር "በብሔራዊ ደረጃ የተሰራ ወንጀል" ክብደቱ ብሔራዊነት በወጉ ለሰረጸበት ህሊናም አይደል? ... ሰብዐዊነት ላይ የተፈጸሙ ጥፋቶችም ማንገብገባቸው የሰብዐዊነታችንን ያህል ነው። ..." ከሌለህ የለህም" ነው የሚል ዘፈኑ ?...ለትንሹ ኤልያስ አዘንኩለት ። አውቆም ሆነ ተሳስቶ ከገባበት ማጥ አንዳች መውጫ ከወዲሁ ካላበጀለት ኪሳራውን ገና ገና አልጀመረውም ። አጭሩን እንዲያደርግለት ምኞቱ ነው ።

ሌላው ተንቦጫራቂና የ"መጽሐፉ" ጠበቃ ደግሞ በደብረ ዘይት "ልጅነቱ" በመማል መርዝ ነስንሶ ሚደጉሳቸውን "ድርሳነ ምስጢራት ወወያኔ" ቸብቸቦ እብስ የሚለው ጓደኛ ነው ። የዚህን ሰው ነገረ ስራ ሳስተውል የተረትና ምሳሌይቱ የሌት ወፍ ትታሰበኛለች ። ይህቺ ፍጡር ቀን ቀን አይጦች ሰፈር ትደበቅና "አይጥ ነኝ" ስትል ስታውራ ትዉላለች ። ሌቱን ደግሞ ወደ ወፎች መኖሪያ ትዘልቅና "ዘራፍ እኔ ወፊቱ"ን ታዘማለች ። በዚህ ብልጠትዋ የተነሳ ወፍነቷ ወይም አይጥነቷ ተለይቶ ባለመታወቁ እስከዛሬም ታምታታበታለች ። የደብረ ዘይቱ የሌት ወፍም እንዲሁ አይወርደው ሸጥ አያቋርጠው ድንበር የለውም ። አስመራ ከርሞ የተሰጠውን የቤት ሥራ

በኮሮጆው አንጠልጥሎ ይመለስና ፤ ከኔም በላይ "ስለኢትዮጵያ የሚያወቅ - ለአርሞ የሚጨነቅ ለአሳር ነው" ሲለን ይሰነብታል ። የሌት ወፍ መሰሉ ሰው የአያሌ ሰማዕት ጀግኖቻችንን ገድል እያሳተመና በእጩይታ የሱቅ በደረቱ እያስዘረ በመቸብቸብ ለወያኔ አጎቶቹ ቅን ምርኮኛነቱን ያስመሰከረ ፤ የመጀመርያው "የደም ጽሁፍ ለገበያ" ወጣኔ ነበር ።

በጽናት ቆመው በጀግንነት የተሰወትን የኢሕአፓ ታጋዮች ታሪክ ከደርግ የምርመራ ክፍል በተዘረፈ መረጃ እያስደገፈ ሲያስቸባቸብ የከረመው የወያኔ አይጥ ዓላማው "የኢሕአፓን ሞት" በመለፈፍ "የኢሕአፓ ወራሾች ነን" ይሉ የነበሩትን አለቆቹን ማስደሰት ነበር ። ዛሬ ደግሞ የኮሎኔሉን "መጽሀፍ" አስጠግቶ በጻፈው ጽሁፍ "ኢሕአፓ ድሮ ቀረ" በሚል ያላዘናል ። አዲሱ ተልዕኮው ከሻቢያ ወፍነቱ ጋር የተቆራኘ ካልሆነ በቀር ያኔ ወያኔ ጉያ ተሸጉጦ ሳለ ያልተሳካለትን የመሞከሩ ፋይዳ ግልጽ አይደለም ። አበዉ ሲተርቱ "ልፋ ያለው በህልሙ ዳዉላ ይሸከማል" ይላሉ ። በዚህ ፈንታ ኮብላዩን ኮሎኔል ለመግደል ከዳንሂል መኖሪያው ስለተላኩት የሻቢያ ፈዳያን ቡድን ጉዳይ የሚያወቀውን እውነት ከቅጥፈቱ ጋር ቀይጦም ቢሆን (የአቦይ ስብሃትን ምስክርነት አስመርኩዞ) ጫጭሮ በነበር ፤ በጥርጣሬ አሸቀንጥሮ ከወረወረው የየሞህን ማህበረሰብ ዕቅፍ ወስጥ ተመልሶ ለመግባት በቻለ ። የደብረ ዘይቱ የሌት ወፍ አሳዛኝ ሞሽ ነው ። ይበልጥ በሞሽ ቁጥር ለወደፊቱ ሊጫጭርበት ቃል የሚገባበት ርዕሰ ጉዳይ ብዛትና ክብደት ይጨምራል ። ቁጭቦሉነት ፤ ያዉም በዚህ ዘመን በቀላሉ የሚካኑት የማፍዘዣ ጥበብ ነው ብሎ ያደነቀረው ማን ይሆን?

እውነቱን ለመናገር ፤ የሰው በላውን ኮሎኔል "የደም መጽሀፍ" አራብቶ የመበተኑ ድርጊት የፈጠራ መብትን ለመጋፋት ወይም የሕትመት ነጻነትን ለማገድ የተወሰደ ርምጃ ከቶ እንዳልነበረ ለማሳዩት የደብረ ዘይቱን የሌት ወፍ ዋቢ ማሳለፍ ብቻውን በቂ ነው ። ጉዳዩ ያ ቢሆን ኖሮ ከ"ማስታወሻ" እስከ "ቅብጥርሶ" ስንትና ስንት የባንዳ ቅርሻት የሕትመት ውጤቶችን በኮንቴይነር ዱባይ ድረስ እያመላለሱ መሸቀጥ ባልቻለ ነበር ። ኮብላዩን ዐረመኔ ኮሎኔልና "ትግላቸው"ን በሚመለከት ብዙ ብዙ እየተባለ ነው ።

የአሳታሚውን መልካም ሰውነትና አዲሱን "የደም መጽሀፍ ፕሮገጥ" በጨረታም ሆነ ያለጨረታ ለመረከብ እስኪበቃ ድረስ ያደረገውን ጥረት ለመከላከያ በመዘርዘር የተጻፉ መሟገቻዎቻችን ለድህረ-ገጽ ንባብ በቅተዋል ። ይሁንና ያዘሉትን ፍሬ ከተጣደፉ መደምደሚያዎቻቸው ደብሎ በቅጡ ለመዘነ ሰው አንድም ከታማኝነት ወይም ከወዳጅነት ድጋፍ የመነጨ ፤ አንድም የስነ-አመክንዮ ችግር ያለባቸው በመሆኑ ዉሃ አለማንሳታቸው በግልጽ ይስተዋላል ።

ኮሎኔል መንግስቱንና ግብረአበሮቹን በሚመለከት የግፍ በደላቸው ቀጥተኛ ተቀባይ የሆነው ትውልድ ይቅርና ተከታዩ ሳይቀር ከወዲሁ የሚጠጉበትን ከለላና የሚወረወሩትን ቅዝምዝም ያዉቀዋል ብዬ አምናለሁ ። ልበ ደንጊያው ኮሎኔል "ትግላቸው"ን ለሕትመት እንዲያበቃ አልመዉ የሚችሉትን ሁሉ ያደረጉቱ በወንጀል ተባባሪ "ጻዶቹ" ከዛሬው ለሆሳሳቸው በስትያ የሰነቁልን ከቀድሞው ደም አዉርድ ዘመነ ሥልጣናቸው ያልተለዩ ዕልቂት መሆኑን እንገነዘበዋለን ። "ዴሞክራሲያን" ሲዘምር ያለምትክ እንደወጣ ያስቀሩትን ትውልድ ታክከው የሚያዘሩት ዕንባም ከልባቸው ያልፈለቀ ፤ ይልቁኑ ለበቀል አድፋጭ ቀን ጠባቂነታቸውን የሚያሳይ ማስረጃ

ነዉ ። የትናንት ጭካኔ ግብራቸዉ ከዛሬዉ ጽድቅ ናፋቂነታቸዉ ጋር አለመሰናኘቱ በአባቶች ብሂል "ሰይጣን ሲያርም ባህታዊ ያስንቃል" ን ሊያስተርት ይበቃል።

ቅር ያሰኘኝን አንድ ወገን ሳልጠቅስ ፤ ይህንን ከሚገባዉ በላይ የረዘመ መጣጥፍ ልቋጨዉ አልሻም። ከአንድ አሠርት ዓመታት ትንሽ ቀደም ብሎ "መቃብር ቆፋሪዉና የሬሳ ሳጥን ሻጩ" የተሰኘዉ ተዉኔት በዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ትወናና ዝግጅት(አምስት ኪሎ ይመስለኛል) ተመድርኮ አይቼዉ ወድጄዉም እንደነበር ከቶ አልረሳዉም ። ጸሐፊ-ተዉኔቱንም በአድናቆት ሰማየ ሰማያት ነበር ያደረሰኟቸዉ-" ደፋር... ጀግና" ብዬ ። ከዚያኔ አንስቶ እኚሁን ሰዉ (ታላቅ የሥነጽሁፍ ምሁርነታቸዉ ይታወስ) በልቤ ሳከብራቸዉ ፤ ሙያቸዉንና ባህላችንን በተመለከተ የሰነዘሩትን አስተምህሮ በጽሁፍ ደረጃ አሳድጄ ተከታትያለሁ ። ከላይ በጠቀስኩት ቴያትር ሤራ ዉስጥ የሬሳ ሳጥንን ተመርኩዞ በምሬት ከምንስቅበት ጉዳዮች አንዱ "ቀይ ሽብር" ነዉ ። አንዱ ገጸ ባህሪ የሚያወርደዉ ቃለ-ተዉኔት - "ቀይ ሽብር ይፋፋም ፤ የሬሳ ሳጥን በርካሽ እንሸጣለን" የሚል ነበር መሰለኝ ባልሳሳት ። ይህንን እዉነት በይፋ ሳይፈራ የገለጸ ጸሐፊ ተዉኔት ወመምሕር ዛሬ ተመልሶ ለቀይ ሽብረኞቹ ፊታዉራሪ ጥብቅና ቆሞ ሲሟገት ያነበብኩ መሰለኝና ደነገጥኩ ።... "መቼም እንዳንተ አይነት ለዝናዉ ሙት የሆነ መቃብር ቆፋሪ አይቼም አላዉቅ ፤" ነበር የሚል የሬሳ ሳጥን ሻጩ

ጨረሰኩ።